

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. F. Felicis Potestatis Panormitani Ordinis Minorum S.
Francisci de Observantia ... Examen Ecclesiasticum**

Potesta, Felice

Coloniæ, 1712

Cap. V. De Personis, quæ denunciari debent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40060

ratis ab Ecclesia definita, & de fide credenda proposita. Unde quævis ignorantia definitionis, & propositionis Ecclesie [de qua ignorantia agimus à n. 373. ad 379.] tollit pertinaciam, & inde hæresim formalem, excepta ignorantia affectata; hæc namque æquivalet scientiæ, ut in n. 392. ita Valentia, Cano, & alii cit. n. 279.

Contra Dianam par. 4. tr. 8. ref. 35. Castrop. Suarez, & alios apud ipsum, qui idem tenent de ignorantia affectata; quatenus qui sic errat, peccat culpabiliter ignorans, sed non offendit auctoritatem Ecclesie tanquam pertinax, & incredulus Et solum nobiscum sentit Diana, si quis ignorantiam affectet, quia putet, parvi momenti esse ea, quæ in Ecclesia creduntur, & proponuntur; hic enim est hæreticus, in quantum ignorantiam affectat ex falsi opinione contra Ecclesiam.

259 Hinc subdit Bonac. cit. Ex quo patet à fortiori de rigore juris non videri denunciandos concionatores, qui inter concionandum aliqua proferunt ex incuria, vel inconsideratione. Ratio est, quia non est presumendum, ipsos velle contravenire iudicio Ecclesie, aut ea dixisse cum plena deliberatione, & advertentia; si autem velint errori adherere, nisi aliter conjiçatur de ipsorum mente. Præterea patet non esse denunciandos eos, quos constat lapsu lingua aliquem errorem protulisse: v. à num. 605.

Eadem ratione plures libri prohibiti sunt, utpotè continentes hæreses, & tamen eorum auctores non sunt condemnati hæretici, in quantum non cognoverunt esse contra proposita ab Ecclesia Catholica credenda de fide. Quotuplex sit hæresis, & quæ reservata. vide à n. 281. ad 289.

De personis, quæ denunciari debent.

260 **T**enetur quis denunciare hæreticum, aut suspectum de hæresi, si de vehementi, live de levi, ex Decret. Alex. VII. n. 249. relato per illa verba hæreticos, vel de hæresi quomodocumque, leviter suspectos deserant, & iudicialiter nunciarent. Etiam si delictum sit occultum, non possit probari, ex Decret. Alex. VII. Sept. 1665. prop. 5. & 596.

261 Etiam si illud sciat ex secreto, vel si, & sub juramento de non revelando, non

262 Secretum ex consilio peto, etiam denuncians suspectum de hæresi, non excusat autem à denunciando hæreticum formalem. Bord. in Sac. Trib. cap. n. 8. Unde in casu hæresis formalis denuncians excusat secretum ex aliquo sacramentali Confessione. Secus si 21. 9. 2. 5. Ad argumentum sui. M. 597. & n. 59. unde non excusatur denunciando hæreticum formalem Confessionariens dictum ratione consilii, nisi contra illud det, ejus audiendo confessionem.

263 Tenetur denunciare, ne quis sciat, quatenus delictum proprium percepit, in quantum vidit, aut intulit illud audit; verum etiam ille, qui habet certitiam delicti ex auditu mediato, si illud ei retulerunt. Liqueat ex tenore eorum, præsertim ex illo Inquis. Sicilie, dicitur: *Se sapete, o havete intelligenza, quia auditus immediatus delicti, & auditus delicti facit scientiam, sequitur, quod sermo de auditu mediato.*

264 Hujusmodi autem auditus mediatus

pariat onus denuncandi, per Bord. in Trib. fidei c. 31. n. 21. Carenam, Cord. Sanctae & alios apud ipsum, debet esse à periosibile dignis. Bonac. tom. 1. disp. 6. de denunc. pag. 898. n. 7. item Leander de Sacram. par. 1. tract. 5. disp. 13. q. 57. & apud ipsum Mar. Syrus, & Trullench, qui haec habet: *Deoq; excusatur à denunciando haereticum de qui leviter suspicatur aliquem esse haereticum, vel à levibus, & pariter fide dignis accipi, qui se dicunt ab aliis accepisse.*

Puto tamen cum Diana sufficere, si sit à veris fide levibus, ut in n. 591. 565 Catholicus non tenetur denunciare haereticum in locis illis, in quibus haeretici non Catholicis sunt permixti, id scientibus, & Episcopis; quia nemo obligatur ad opus inutile. Bonac. tom. 1. disp. de denunc. pag. 898. n. 9.

Q U A E R E S I

566 An teneatur quis denunciare, si excusatur à notabile damnum? Nemini teneri ad denunciandum haereticum, aut suspectum de haeresi, cum imminenti periculo mortis, infamiae, aut gravitatis damni propii, vel patris, matris, fratrum, aut aliorum conjunctissimum, tenent Fagund. Sanctar. & alii apud Dianam par. 1. tr. 4. de denunc. ref. 7. cum Pegna, qui excusat uxorem à denunciando maritum haereticum, ob timorem, ne ipse male tractetur; & Lazarus apud Dianam cur. quamdam virginem honestam curam domine famulam excusavit à denunciando famulum ejusdem domus, quem suspenter in blasphemias haereticas prompenter audierat; hanc ductus ratione, quia illa poterat probabiliter timere grave damnum in fama, quatenus eam videntes ad Tribunal accedere, suspicari possent, eam de aliquo delicto inquitam.

Hanc opinionem limitat Genuensis in praxi cap. 18. nisi haereticus dogmatizaret in magnum Reipublicae damnum, animas seducendo, & corpora offendendo, ut si occideret pueros, & similia faceret: tunc enim succedit id, quod quilibet pro patria tenetur ponere vitam.

267 Resp. ex probabili periculo gravis damni in vita, corpore, fama, & rebus propriis, aut conjunctorum, non excusatur quis à denunciando haereticum formalem, etiam si non dogmatizet; excusatur autem à denunciando suspectum de haeresi, puta blasphemum, sortilegum, abutentem sacramentis, &c. Bord. in Trib. fidei cap. 31. n. 11. & in man. consult. sect. 25. n. 176. & sect. 28. n. 47. Bonac. tom. 1. disp. 6. de denunc. pun. 2. n. 6. & apud ipsos Freiras, Catena par. 2. tit. 9. n. 34. Diana par. 1. tract. 4. ref. 7. Ratio 1. partis est; quia haeresis formalis etiam non dogmatizantis est contra Religionem, & bonum commune totius Reipublicae Catholicae; quoniam haeresis terpit ut cancer, quippe quae pestifera est, ex cap. Us Inquisitionis, de haereticis lib. 6. bonum autem publicum, & commune ex jure praevalet bono privato, & proprio. Imò [ut adverteit Bord.] qui denunciat haereticum, regulariter nullum habere potest timorem damni; quia haereticus formalis, aut conburitur, aut perpetuo immutatur.

Dicta à fortiori procedunt de apostata à fide, quia apostasia non differt specie ab haeresi, & est gravior haeresi, cum sit recessus à tota fide Catholica.

Ratio 2. partis est, quia suspicio haeresis, nec est haeresis, nec ita serpit contra Religionem, ut haeresis. Tum quia poenae latae contra haereticos nullam faciunt mentionem de suspectis, unde sicut rigor poenarum contra haereticos non extenditur contra suspectos;

D d d d 2 ita

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ita nec rigor denunciandi heticum cum probabili periculo vita, &c. extendi debet contra suspectos: v. n. 599.

Q U Æ R E S II.

268 *An filius teneatur denunciare patrem heticum, & e converso?*

Prima opinio negat, filium teneri denunciare patrem, nisi quando dogmatizet, & filium, aliosque doceat. Teneri autem patrem denunciare filium heticum, volunt Simanchas de *Catholicis instructionibus* tit. 29. n. 35. Genueus *cap.* 18. n. 9. & alii apud Dianam *par. 1. tr. 4. ref. 4.* & Bord. *in Trib. fidei c. 31. n. 13.* quia locus Scripturae modo adducendus exprimit filium denunciandum, non patrem.

269 *Resp.* teneri filium denunciare patrem heticum, etiam si non dogmatizet, & e converso. Diana, & Bord. *cit.* & alii communiter apud ipsos. Suadetur ex *Sacr. Script.* Deut. 13. *Si tibi voluerit persuadere frater tuus, filius matris tuae, aut filius tuus, vel filia, sive uxor, qua est in sinu tuo, aut amicus, quem diligis ut animam tuam, clam dicens: eamus, & serviamus diis alienis, &c. non acquiescas ei, nec audias, neque parcat ei oculus tuus, ut miserearis, & occultes eum.* Tum quia ex dictis n. 267. bonum commune Religionis praevalet bono privato patris, filii, &c. eò maxime, quia filio patrem heticum denunciandi poena confiscationis propriae legitima, & poena infamiae remittitur. Alberghinus *in man. qualif. c. 35. n. 5.* ex Alphonsio de Castro, Pegna, & aliis.

270 A fortiori non excusantur uxor, frater, & alii conjuncti. Ita Doctores *cit.* contra Cabreram, Valerum, & Royas excusantes uxorem, & maritum; adeoque in denunciando heticum formalem non dantur personae privilegiatae.

Q U Æ R E S III.

271 *An extra heticum formalem in casu suspicionis conjunctus excusetur a denunciando conjunctos usque ad quartum gradum?*

Prima sententia negat. Diana *par. 1. tr. 4. ref. 10. in fine*, Catena *par. 2. tr. 13.* Alberghinus *in man. qualif. cap. 35. n. 5.* & alii apud ipsos, 1. quia edicta Inquisitionum loquuntur generaliter, ac procedunt generaliter intelligenda, 2. quia edicta militat ratio de heticis, ac suspectis de heresi.

Secunda sententia affirmat, & excusatur *in Trib. fidei c. 31. num. 13.* & 14. *Et in ma. consult. sect. 18. n. 46.* Homodon. *in Cas. rarius apud Dianam p. 1. tr. 4. ref. 6.* cum alii, 1. quia rationes, quae probant excusationem à denunciando extraneum in casibus heresis, si exinde probabiliter constabile damnum sibi, aut suis conjunctis, &c. que ad quartum gradum, multum committitur casu denunciationis conjuncti usque ad quartum gradum, v. n. 267. eò maxime, quia ex denunciatione conjuncti sequitur notabile damnum in fama, & bono communis, & inde ipsi denunciandi eò maxime. Hinc non eadem militat ratio in casu heresis formalis, & in casu suspicionis heresis. Nec obstat, quod edicta generaliter loquuntur, & generaliter intelligenda, quia verum, quando aliqua specialis ratio contrarium non suadet, ex *l. Hæres ab heret. instit.* neque generaliter dicitur fertur ad extraordinaria, *l. Scio amicus, ff. de ann. legat. ita sere Bord. n. 4. & hic n. 274.*

272 Probabilior tamen multo est prima sententia, utpotè favorabilior fidei, & publico.

QUÆRES IV.

275 An hæreticus, aut suspectus de hæresi

tenetur denunciare se ipsum? Resp. non teneri, nisi quando interrogatur hæreticus à Ju. lice. Diana par. 1. tr. 4. ref. 8. Borch. tit. n. 15. & Com. quia nemo tenetur prodere, ex cap. Aliquando de pœnit. dist. 1. de nullus tenetur suam turpitudinem de- tegere, l. alia. ff. de jurejur.

QUÆRES V.

274 An hæreticus, aut suspectus de hæresi

tenetur denunciare complicem? Complicem non teneri denunciare complicem, in quacumque materia fuerit complex, tenent Port. in addit. ad dubia Replex. ver. Denunciatio n. 10. Bonac. tom. 1. disp. 6. de denunc. pag. 898. n. 8. Suarez, & Megala apud Dianam cit. ref. 9. Bord. cit. n. 15. Hurtado, & alii apud Leandrum de pœnit. tr. 5. disp. 13. qu. 43. quia denunciare complicem est virtualiter denunciare seipsum, non enim potest quis manifestare complicem delicti, quin manifestet seipsum; adeoque cum nemo teneatur denunciare seipsum, nemo tenetur denunciare complicem.

275 Resp. in casu hæresis formalis tenetur quis denunciare complicem delicti; minime in casu suspicionis hæresis. Bord. cit. n. 15. cum aliis, sequitur ex dictis n. 3. 1. Ratio 1. parus est, quia à denunciando hæreticum nullus excipitur, nisi confessarius, qui illum novit sub sigillo sacramentali, ac proinde discipulus tenetur denunciare suum magistrum hæreticum, non obitante, quod sit ejus errores secretus.

276 Non officit ratio in oppositum; quia manifestando complicem, non manifestat seipsum directe, sed indirecte.

277 Nec obstat, quod se exponeret peri-

culo gravis damni in fama, bonis; 2. quia etiam eo periculo dato, tenetur quis denunciare hæreticum, etiam cum periculo gravis damni, ob dicta n. 267. 2. quia talis denunciatio potius credit in denunciantis utilitatem, quam in damnum; 3. quia non denunciando substat majori periculo, nempe ut præveniatur ab alio, & tunc, ut puniatur de rigore justitiæ; 4. quia respectu sui censetur potius sponte comparens, ut recipiat gratiam, quam denunciator.

Ratio 2. partis est eadem, quæ n. 367. v. num. 577.

QUÆRES VI.

278 An teneatur quis denunciare hæreticum jam emendatum?

Negant Sotus, Genuensis, & alii apud Dianam, & Bonac. citandos.

Joseph. de August. in 4. præc. Dec. n. 13. negat, si crimen per secretam admonitionem emendatum, sit occultum; affirmat vero, si sit publicum; quia in hoc casu finis denunciationis est puniatio rei ad publicum exemplar: ita etiam Dei Bene, ex multis apud Bord. in man. consunt. sect. 18. n. 50. quorum ratio est, quia quando hæreticus erat occultus, & emendatur, cessat injuria facta Reipublicæ, & inde finis edicti, qui est puniatio ad satisfaciendam injuriam factam Reipublicæ. Nec finis denunciationis est correctio publica in delictis occultis, bene vero in publicis.

Resp. teneri eum denunciare ex vi edicti Inquisitorum. Diana par. 2. tr. 4. ref. 3. Bonac. tom. 1. disp. 6. de denunc. pag. 898. num. 5. contra Sotum, Genuensem, & alios apud illos, 1. quia finis edicti non est sola emendatio fratris, sed puniatio in publicum exemplum, juxta dicta n. 605. 2. quia hæreticus, faciliter fingeret se emendatum metu denunciationis, 3. quia hæreticus formalis etiam

D d d d 3 occult

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

ocultus à nullo potest à vinculo excommunicationis absolvi, nec virtute Jubilæi, nec Bullæ, nec privilegiorum, nisi à Sancta Sede, aut proprio Inquirente, ex Decr. Alex. VII. 24. Septemb. 1665, *propof. 4.* adeoque donec spontè non compareat, ut absolvatur, non potest censeri emendatus.

His de rationibus, licet Bulla Alex. VII. relata n. 249. præcipiens denunciationem faciendam nullâ præmissâ correctione fraternâ, de emendatione mentionem non faciat, non inde sequitur, emendatum non esse denunciandum.

Nec obstat ratio in oppositum; quia est vera in delictis contra proximum, minimè in delictis contra Deum, & fidem, cum Deo sint aperta omnia abscondita cordis.

QUÆRES VII.

279. *An ille, quem post commissum delictum superstitionis, aut blasphemiam statim poenitet, sit denunciandus?*

Resp. affirmativè, suppositâ plenâ advertentiâ, & deliberatione. Bord. in *Trib. fidei cap. 31. n. 9.* quia in delictis solùm consideratur voluntas deliberata in factum transiens, minimè voluntatis perseverantia, aut subita retractatio: v. n. 604.

Dixi: *Suppositâ plenâ advertentiâ, & deliberatione;* quia si circumstantiæ externæ in aliquo casu sint tales, ut faciant prudenter dignoscere, quem in blasphemiam prorupisse, non cum plena advertentiâ ad malitiam, aut non cum pleno consensu voluntatis, aut mente non integrâ, sed turbatâ ex vehementi passione; tunc, sicut excusatur à culpa mortali ita & à poenis. Talis à nonnullis fuit judicatus quidam, qui ex vehementi pecunie dolore, quam ardentè amabat, amillâ, & à detentore denegatâ, vehementi irascibilis impetu in blasphemiam prorupit; sed immediatè ad propositionem blasphemiam,

sui pectoris percussione inquit. Hoc etiam innuit Leander in *præf. Decr.* quando de blasphemiam.

QUÆRES VIII.

280. *An qui accessit ad Confessionem non confitendi peccata, sed inveniendâ Confessarium ad hæresim, sit à Confessario denunciandus?*

Negat Bord. in *man. consulti. de avo. v. sect. 25. n. 158.* quia allata confessio retici objectivè spectata, & quoad materiam est sacramentalis.

Resp. esse denunciandum à Confessario Genuensis, Grassius, Sotus, & Silvester ipsam Bord. Carena p. 2. tit. 9. n. 2. *quæst. n. 262.* solùm sigillum sacramentale curat à denunciando hæreticum: præterea autem Confessarius non obligatur ad sigillum sacramentale; quia ad hoc obligat solùm confessio sacramentalis, qualis non est allata confessio hæretici; nam sacramentalis confessio est illa, quâ poenitens sua peccata Confessario manifestat animo se accusandi, & incrementum Poenitentia suscipiendi; confessio autem facta non sic, sed animo inveniendi Confessarium ad aliquod crimen, nullatenus est sacramentalis, nec obligat ad sigillum sacramentale. Tamb. in *meto. consulti. sigillo cap. 1.* & Com. Tum quia illa non est confessio, sed modus occultandi hæresim, secretò alios pervertendi.

De Luca, Fenech. de *sigillo n. 77.* alibi quemdam Confessarium fuisse poenitentem quia non manifestavit conspirationem, & ceteram, quam alter in confessione ipsi proposuerat non animo se accusandi, sed alium illum ad eandem conspirationem trahendi. A fortiori est idem dicendum in casu de hæretico.

Immeritò autem Bord. pro se citat Bonac. Accipit *nam par. 1. tr. 4. ref. 23.* Bonac. Accipit

Et alios quia illi loquuntur de mulie. e. sollicitate Confessarium ad inhonesta: hæc utique non est à Confessario denuncianda; quia non est hæretica, nec suspecta de hæresi: v. 499. in casu vero nostro pœnitens sollicitat ad hæresim, & inde comprehensur hæreticus, ac propterea est à Confessario denunciandus.

281 Qui verò audit pœnitentem Confessario suam hæresim, sive secretò, sive publicò majorem verecundiam verè confitentem, non debet illum denunciare; quia nemo Confessarius, sed etiam alii casu audientes tenentur ad sigillum sacramentale, sicut in 2. disp. 21. g. 2. §. de quarta concl. Bord. in man. consult. sect. 18. n. 26.

QUÆRES IX.

282 An sit denuncianda mulier, quæ semel maleficium, aut superstitionem fecit? pœnitentis, cui adhæret Diana par. 2. tr. 17. §. 66. tenet, non esse denunciandam, nisi superstitio, &c. saperet manifestè hæresim, & simplicitas, aut alia iusta causa non esset.

Resp. esse denunciandam; quia edictum præcipit denunciari delicta suspecti de hæresi committentes, & non utitur verè extrinsecas. Alioquin nedum non esset denuncianda mulier, quæ semel maleficium, aut superstitionem fecit, sed neque, quæ bis, et iter; nam duo, aut tria facta non faciunt necessarium. Tum quia, quæ semel maleficium fecit, verè delictum in edicto comprehensum committit. His rationibus denunciandus est Confessarius, qui semel sollicitavit, in 589.

QUÆRES X.

283 An quando præcipitur delictum denunciandum ex presumptione, quæ sit, sciens

in tali casu presumptionem deficere, teneatur ad denunciandum?

Negant apud Dianam par. 1. tr. 4. res. 10. Homobonus, Riccius, & Valerus, qui hæc habet.

Quintò fallit in his, in quibus edictum se fundat in presumptione, ut in Chyromanticis, Necromanticis, & aliis, qui ex inspectione simulærum, velleærum manuum aliqua prædicunt, si aliàs ego certe scio non habere tales pactum nullum cum damone, non teneor denunciare; nam motus Sixti V. circa hoc edictus fundat se in presumptione. In dubio autem teneatur quis denunciare.

Resp. teneri denunciare. Freitas apud Dianam cit. x. quia iudicium suspicionis hæresis spectat ad Inquisitores, 2. quia huiusmodi censentur suspecti suspicionem juris de jure; & hac ratione in n. 603. dicimus, mulierem teneri denunciare Confessarium sollicitantem, quem scit ex pura fragilitate sollicitasse, non obstante, quòd Bulla Greg. XV. fundetur in presumptione, ut liquet ex illis verbis: Nos in animum inducere nequeunt.

QUÆRES XI.

284 An omittens denuntiationem hæretici, aut suspecti de hæresi, sit suspectus de hæresi, & denunciandus?

Quoad omittentem denuntiationem suspecti de hæresi, non esse suspectum, tenent Catena par. 2. tr. 9. n. 4. §. 46. & Lupus apud Bord. in man. consult. sect. 18. n. 72. 26 proinde non esse denunciandum, quia præsumptio non oritur ex præsumptione, nisi suspicio ex suspitione. Bord. vero cit. vult, esse suspectum de levij, concedit tamen sub n. 37. quòd non sit denunciandus: illud mihi verum est, quòd non sit fautor hæretici, quia suspectus de hæresi non est hæreticus. Leander de censur. tr. 3. disp. 1. g. 27.

285 Quoad

285 Quoad omittentem autem denunciationem haeretici, cum possit, Carena *cit.* tenet esse leviter suspectum; imò nullo pacto esse suspectum, si omittat ex metu, aut alia causa in se honesta, consanguinitatis, amicitiae, &c. quia tunc praesumitur omittere, non ut defendat haereticum, nisi ea amicitia, & familiaritas esset nimis assidua, aut nisi teneatur denunciare ex officio; tunc quidem induceretur vehemens suspicio. Diana *par.* 4. *tr.* 7. *res.* 21. §. Et tandem.

Addit Bord. *cit.* n. 73. cum Lupo, quòd omittens denunciationem haeretici, licet sit suspectus de haeresi, non sit denunciandus; quia non debet dari processus in infinitum. Nec obstat, quòd edictum praecipiat denunciationem suspecti de haeresi; quia loquitur de suspectis ob alia delicta positiva patratò.

Hinc Lupus *pag.* 70. *diff.* 2. & Del Bene *dub.* 26. n. 2. cum aliis tenent, personas privatas omittentes denunciare Inquisitori, cum possint, haeticum, non esse fautores haeretici, si solum teneantur ex praeepto edicti Generalis Inquisitorum; sed peccare contra obedientiam, & incidere in censuram edicti, ac inde esse puniendos ab Inquisitoribus non poena ordinaria fautorum, sed ad arbitrium tanquam inobedientes mandatis: illis adharet Diana *cit.* At Alphonsus de Castro, & Leander *cit.* q. 31. docent, eos esse fautores.

286 Certum tamen mihi est, quòd si isti omittentes, seu non revelantes haeticum, cum possint, ad id teneantur ex officio, ut sunt Notarii, Socii, Satellites, & similes ex officio Sancto Tribunali inservientes, & testes legitime interrogati, qui veritatem ce- lant, aut minuunt, sint suspecti de vehemēti, & fautores haeticorum: ita *cit.* DD. ac proinde ultra excommunicationem edicti,

incurrunt in excommunicationem hae- ticae, & sunt denunciandi.

Idem dico cum Diana *cit.* ¶ Notandum de personis privatis, si ex speciali praeepto vocentur ad veritatem dicendam, & non accedere; aut requisita à ministris alicuius lium contra haeticos praestandum, ce- tant.

Idem de persona privata, quae diffinitè denunciando haeticum, eum, quae de- putus denunciare, aut consilium peccat, non habetur positivum delictum.

Praefati autem omnes à fautoribus exco- munitur, ac inde ab excommunicatione in La- Domino, & suspicione haeretico, tam quae positive favent haeretico, non ut aliis, sed aliam causam in se honestam, potest causa metus, periculi, consanguinitatis, &c. Bord. *cit.* *sect.* 14. *n.* 12. Leander *cit.* q. 1. & 2. cum Communis; quia ad omni- dam fautoriam requiritur, quòd esse fa- favendi sit haeresi; cum enim certum sit, Cœna feratur in haeticum propter ha- sim, ita ferri debet in fautores haeticorum, ut talium; quia accessorium sequitur principale.

Hoc verò locum habet in foro con- scientiae; quoniam in foro externo fautor, excommunicatus, & suspectus de haeresi, nisi probet, quòd omittit causa.

C A P U T VI

De delictis ad S. Officium spectantibus

Q U A E R E S I

Quid ignorantia operetur.

287 R. Elp. ignorantiam culpam non excusat. Hinc in aliquibus